

Zaterdag 19 januari presenteerden Ntb/Kunstenbond en NVPI (de branchevereniging voor platenmaatschappijen) op Noorderslag gezamenlijke uitgangspunten voor redelijke licentievoorwaarden. Daarnaast presenteerden zij een standaard-sessieovereenkomst. De onderhandelingsresultaten waren een vervolg op de uitgangspunten voor redelijke artiestenovereenkomsten die zij een jaar eerder ook op Noorderslag presenteerden.

Door Erik Thijssen Illustratie: Robert Swart

REDELIJKE LICENTIECONTRACTEN EN EEN STANDAARD-SESSIEOVEREENKOMST

NTB EN NVPI PRESENTEREN UITGANGSPUNTEN

Erwin Angad-Gaur (senior adviseur Kunstenbond/Ntb): “Het is opnieuw een stapje voorwaarts. Belangrijk is ook dat deze afspraken richtinggevend zullen zijn binnen subsidievoorwaarden van het nieuwe Investeringsfonds Pop (zie pagina 23, red). Dat geeft de afspraken tanden. Van belang is de sector te ontdoen van wurgcontracten. Door een raamwerk te bouwen van do’s en don’ts kunnen we de excessen in de contractpraktijk tegengaan.”

“Deze aanbevelingen zijn een vervolg op die van vorig jaar,” vult Paul Solleveld (beleidsadviseur van NVPI) aan. “Ik ben blij dat we het overleg vruchtbaar hebben kunnen voortzetten. Beide partijen hechten aan een goede relatie tussen makers en exploitanten; je bent immers partners: je wilt samen in harmonie aan de exploitatie van de muziek werken. Vooral transparantie van afspraken is daarbij van belang. Als ieder weet waar hij aan toe is creëert dat rust.”

REDELIJKE LICENTIECONTRACTEN

Solleveld geeft aan dat alleen al het overzicht van zaken die in een contract geregeld moeten worden een meerwaarde oplevert: “Ik denk dat in het algemeen de belangrijkste punten voor een licentieovereenkomst zijn benoemd. Natuurlijk zijn er nog

punten waar nader over onderhandeld wordt, rekening houdend met de precieze aard van de samenwerking. Dat kan bij licentiecontracten net als bij artiestenovereenkomsten nogal verschillen. Van belang is vooral welke rechten wel en niet meegaan in de licentie en helderheid over wat in financiële zin onderwerp en gevolg is van de overeenkomst.”

Angad-Gaur: “Daarnaast zijn er ook een paar normatieve uitspraken. Zo hebben we opnieuw bevestigd dat collectieve rechten, zoals de Sena-vergoedingen van de artiest, niet mogen worden overgedragen en dat over de collectieve vergoedingen van de producent, in het geval van een licentiedeal, heldere afspraken gemaakt moeten worden. Afhankelijk van de totale deal en de investeringen die ook de maatschappij doet, kan afgesproken worden dat ze in die inkomsten (maar alleen in de producentenvergoeding) meedelen. Maar let op: in principe is de artiest in een dergelijk geval enig eigenaar van ook deze rechten, dus er moet wat de Ntb betreft wel echt iets tegenoverstaan als men wil meedelen.”

SESSIEOVEREENKOMST

Naast de aanbevelingen voor licentieovereenkomsten (en de eerder gepubliceerde aanbevelingen voor redelijke

artiestencontracten) presenteerden de organisaties een standaardovereenkomst voor sessiemusici. “We vonden dat het tijd werd zowel producenten als artiesten erop te wijzen dat zij ook op schrift sessiewerk moeten regelen,” licht Angad-Gaur toe. “Dat is voor de mogelijkheid een opname te kunnen exploiteren eigenlijk noodzakelijk, terwijl heel vaak nagelaten wordt dat goed te regelen. Daar helpen wij nu dus bij.” Solleveld: “Het sessiecontract is voor beide partijen van waarde. Het is ook hier weer essentieel dat duidelijk is welke rechten worden overgedragen en welke niet. Exploitatierechten wel, vergoedingsaanspraken niet. Helderheid is voor iedereen van belang.”

KRITIEK

Ntb en NVPI vroegen professor Bernt Hugenholtz (directeur van het Instituut voor Informatierecht in Amsterdam) om net als vorig jaar als onafhankelijk wetenschapper zijn oordeel over de afspraken te geven. Hugenholtz beaamde dat opnieuw een positieve stap is gezet, maar zag toch ook veel onduidelijkheden. Vooral bepleitte hij verdere onderhandelingen over modelcontracten. “Let op: daarmee bedoel ik niet een one-size-fits-all contract, maar een contract waarin verschillende opties

met standaardclausules voor die verschillende opties worden gegeven.”

Op die manier wordt werkelijk duidelijkheid geboden vond hij, want nu ontbreekt in de aanbevelingen vaak de exacte definitie, die in het contract het verschil maken kan.

Angad-Gaur is het met hem eens: “Uiteraard zouden wij dat stapje verder willen zetten. Zoals we ook graag over minimumtarieven zouden spreken. De wet staat dat toe. Als we kunnen vastleggen wat een minimaal redelijk royaltyperscentage is, komen we nog een stap verder in het uitwiden van

misstanden. Hetzelfde zou voor de optie van verder uitgewerkte contracten gelden.”

Solleveld is enigszins afhoudend: “Ik vind deze aanbevelingen een belangrijke stap in lijn met de vorige. Natuurlijk zullen wij ook in de toekomst blijven kijken naar verdere invulling en in gesprek blijven. Dat zal in ieders belang zijn. Een stap naar modelcontracten is in mijn ogen nog een brug te ver. Bij het sessiecontract kon dat wel, omdat dat een veel meer overzichtelijke situatie is. De situatie is per licentie heel verschillend. Dat

wil niet zeggen dat er niet op bepaalde punten een standaardformulering kan worden bedacht. Zoals wij dat in het verleden al eens hadden met betrekking tot het overdrachtsartikel in het platencontract (welke rechten draag je over en welke niet). Daar kunnen we naar kijken. We blijven sowieso in gesprek.”

(wordt (opnieuw) vervolgd (?))

De uitgangspunten voor redelijke contracten en het standaard sessiecontract zijn te downloaden op de Ntb-website (www.ntb.nl) en op de website van de NVPI (www.nvpi.nl)